

Gaismas un patiesības spēks

Elders Roberts R. Steuvers
no Septiņdesmitajiem

Lai mēs gūtu panākumus šajos laikos, mūsos jādeg garīgajai gaismai.

Būdams mazs zēns, es atklāju maza kabatas luktura apbrīnojamo spēku. Ieslēdzot to naktī, es redzēju lielu apgaismotu laukumu, lai kur es to vērsu. Mana sajūsma pieauga, kad ieslēdzu lukturi puteļainā šķūnī. Gaisā projicējās gaismas konuss. Taču visinteresantākais atklājums bija, kad es lukturi piespiedu cieši savas rokas plaukstai. Visa mana roka tumsā kvēloja. Gaisma patiesībā bija manī! Vērot gaismas fizikālās īpašības var būt aizraujoši, taču atklāt garīgās gaismas un patiesības īpašības ir vēl bijību iedvesošāk un būtiskāk.

Mēs dzīvojam brīnumainā laikā, tomēr arī laikā, kas miers ir paņemts prom no zemes.¹ Lai mēs gūtu panākumus šajos laikos, mūsos jādeg garīgajai gaismai. Kā mēs iegūstam garīgo gaismu un nodrošinām, lai Jēzus Kristus evaņģēlija mācības piepildītu mūsu dvēseles? Es vēlētos ieteikt trīs veidus: 1) mācīties patieso doktrīnu; 2) iegūt tīru liecību; un 3) drosmīgi dzīvot pēc evaņģēlija.

Pirmkārt, mācīties patieso doktrīnu. Alma atklāja, ka „vārda sludināšanai bija tieksme pārliecināt ļaudis darīt to, kas bija taisnīgi — jā, tam bija bijusi spēcīgāka ietekme uz ļaužu prātiem nekā zobenam vai vēl kaut kam citam, kas ar tiem notika — tādēļ Alma domāja, ka būtu nepieciešams, lai viņi izmēģinātu Dieva vārdu iedarbību.”² Prezidents Henrijs B. Airings paziņoja: „Dieva vārds ir doktrīna, ko māca Jēzus Kristus un Viņa pravieši. Alma zināja, ka doktrīnas vārdiem ir liels spēks. Tie var atvērt cilvēku prātus, lai tie redzētu garīgas lietas, kas nav saskatāmas ar dabiskajām acīm. Un tie var atvērt sirdi, lai sajustu Dieva mīlestību un patiesības mīlestību.”³

1832. gadā Tas Kungs atklāja pravietim Džozefam Smitam patiesu un spēcīgu doktrīnu par garīgo gaismu — Kristus gaismu —

„Šī gaisma nāk no Dieva klātbūtnes, lai piepildītu izplatījuma bezgalību —

gaisma, kas ir visā, kas dod dzīvību visam, kas ir likums, ar ko viss tiek pārvaldīts, patiesi Dieva, kurš sēž Savā tronī, . . . spēks.”⁴

Prezidents Boids K. Pekers uzsvēra šo patiesību, sakot: “Kristus gaisma Rakstos ir aprakstīta arī kā Jēzus Kristus Gars. . . . Kristus Gars var apgaismot izgudrotāju,

zinātnieku, gleznotāju, skulptoru, komponistu, aktieri, arhitektu, cilvēkus, kuri rada nozīmīgas, pat iedvesmotas lietas visas cilvēces labumam un svētībai.”⁵

Nesenās zinātniskās idejas par gaismas pamata īpašībām ir patiešām interesantas. Mūsdienu zinātnieki gaismu raksturo pat kā “nesēju”⁶ vai “vēstnesi,”⁷ vai “starpnieku.”⁸ Cik pilnīgas ir Tā Kunga doktrīnas!

Otrkārt, iegūstiet tīru liecību. Šī liecība ir Svētā Gara apstiprinājums, ka Dievs ir mūsu Tēvs un Jēzus ir Kristus.⁹ Gaisma un patiesība, ko mēs saskatām visā, mudina mūs gūt zināšanas, studējot ar ticību, pēc kā nāk apstiprinājums no Gara.¹⁰ Mēs varam daudz mācīties par Dieva roku darbu un labestību ar mūsu fiziskajām maņām. Taču dziļāka liecība tiek atklāta, kad mēs garīgi meklējam patiesību “ar patiesu nolūku.”¹¹ Prezidents Spensers V. Kimbals teica: “Gan laicīgo, gan garīgo zināšanu dārgumi ir apslēpti — taču apslēpti no tiem, kuri atbilstoši tos nemeklē un necenšas tos atrast. . . . Garīgās zināšanas nav pieejamas, vienīgi palūdzot, pat ar lūgšanām var nebūt pietiekami. Tas no cilvēka prasa neatlaidīgumu un uzcītību.”¹²

Mūsu liecības tiek stiprinātas, kad mēs godbijīgi vērojam vareno Visumu, ko Dievs ir radījis mums. Tas Kungs paziņoja Enoham: „Visas lietas ir radītas un izveidotas, lai liecinātu par Mani . . .”¹³ Alma sniedza līdzīgu liecību Korihoram, antikristam: „Viss norāda uz to, ka ir Dievs; jā, patiesi, zeme un viss, kas ir uz tās virsas, jā, un tās kustība, jā, un arī visas planētas, kuras kustas savā noteiktajā kārtībā, liecina, ka ir Augstākais Radītājs.”¹⁴

Cīņa, kas Ēnosam bija Tā Kunga priekšā, parāda viņa tēva liecības spēku. Ēnoss teica: “Vārdi, kurus es bieži biju dzirdējis savu tēvu runājam par mūžīgo dzīvi un svēto prieku, iegrima dziļi manā sirdī.”¹⁵ Elders M. Rasels Balards teica: „Skaidrs paziņojums par patiesību rada izmaiņas cilvēku dzīvē. Tas izmaina sirdis.”¹⁶

Mēs ar sievu apmeklējām Svētā Vakarēdiena sanāksmi pie Recifes, Brazīlijā. Kāds zēns, iespējams, 9 vai 10 gadus vecs, valkājot savu jauno, zilo uzvalku ļoti karstajā dienā, devās pie kanceles un pavisam nepiespiesti paskatījās uz klātesošajiem. Viņš teica: “Mūsu ģimene studē par rīcības brīvību.” Tad viņš lasīja: “Tāpēc cilvēki ir brīvi miesā . . . Un viņi var brīvi izvēlēties brīvību un mūžīgo dzīvi caur lielo visu cilvēku Starpnieku, vai izvēlēties gūstu un nāvi, saskaņā ar velna gūstu un varu.”¹⁷ Zēns tad teica: “Daži no maniem vecākajiem draugiem ir izvēlējušies smēķēt un lietot narkotikas, taču mums visiem būs jāpieņem savu rīcību sekas.” Viņš noslēdza savu liecību, sakot: “Es varu redzēt, ka tā ir patiesība.” Šī liecība no tik jauna cilvēka bija spēcīga, un tā dziļi aizskāra mūsu sirdis.

Treškārt, mums drosmīgi jādzīvo saskaņā ar to gaismu un liecību, ko mēs esam saņēmuši. Mums ir apsolīts: „Tas, kas saņem gaismu un turpina Dievā, saņem vairāk gaismas; un šī gaisma kļūst spožāka un spožāka, līdz iestājas pilnīga diena.”¹⁸ Tas prasa patiesu piepūli un upurus, lai dzīvotu drosmīgi pēc evaņģēlija. Dažus gadus kalpošana templī svētajiem, kuri dzīvo pie Manausas, Brazīlijā, nozīmēja divu dienu ceļošanu pārpildītā laivā pa Amazonas upi, pēc tam vajadzēja divas dienas ceļot ar autobusiem cauri karstajiem tropiem līdz Recifes Templim. Ierodoties ar novalkātām drēbēm un noguruši, viņi nomazgājās, atbilstoši apģērbās un nekavējoties sāka kalpošanu templī. Pēc vairāku dienu kalpošanas Tam Kungam viņi atsāka savu ilgo un grūto ceļojumu mājup. Vārdi: “Bet es un mans nams — mēs kalposim Tam Kungam”¹⁹ skaisti atspoguļojās viņu rīcībās, kas prasīja upurus.

Lai iegūtu mieru šajā brīnišķīgajā, tomēr izaicinošajā laikā, mums jāapgūst patiesa doktrīna, jāiegūst tīra liecība un drosmīgi jādzīvo pēc evaņģēlija patiesībām. Dzīvojot saskaņā ar gaismu un patiesību, ko mācīja Jēzus Kristus un Viņa pravieši, mēs daudz skaidrāk saskatīsim savu mūžīgo mērķi. To es liecinu Jēzus Kristus Vārdā, āmen.

ATSAUCES

1. Skat. M&D 1:35.
2. Almas 31:5.
3. “The Power of Teaching Doctrine,” *Liahona*, 1999. g. jūl., 85.
4. M&D 88:12–13.
5. “The Light of Christ,” *Liahona*, 2005. g. apr., 8, 10.
6. See 2 Nephi 33:1; skat. arī Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, apkop. Bruce R. McConkie, 3 sēj. (1954–56), 1:54.
7. Skat. M&D 45:9.
8. Skat. 2. Nefija 2:27–28.
9. Skat. M. Russell Ballard, “Pure Testimony,” *Liahona*, 2004. g. nov., 40–41.
10. Skat. M&D 9:7–8.

11. Moronija 10:4.

12. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball (1982), 389–90.

13. Mozus gr. 6:63.

14. Almas 30:44.

15. Ēnosa 1:3.

16. *Liahona*, Nov. 2004, 41.

17. 2. Nefija 2:27.

18. M&D 50:24.

19. Jozuas 24:15.